

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010192
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119010192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Luptáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. S., za prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 a iné Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. 06. 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného F. S. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/18/2019, zo dňa 08.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/18/2019 zo dňa 08.10.2021 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obž. F. S., nar. XX.XX.XXXX v N.,

podľa § 359 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 , § 41 ods. 1 Tr. zák. , § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 200,- € (dvesto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u s t a n o v u j e obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/18/2019, zo dňa 08.10.2021 bol obžalovaný F. S. uznaný za vinného z prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu podnecovania podľa § 337 Tr. zák., ktorých sa dopustil tým, že

dňa 29.10.2015 v čase od 18.08 hod. do 18.27 hod. v telefonickom rozhovore s redaktorom internetového rádia Slobodný vysielač v relácii „Regióny“, v živom vysielaní, ktoré bolo odvysielané zo sídla združenia Slobodný vysielač, ul. Kapitulská 8, Banská Bystrica, vyjadril v súvislosti so svojim internetovým obchodom s roxorovými tyčami, že „...tie roxory použijeme na ukončenie revolúcie...“, „...zoznam ľudí, ktorí budú ubití na smrť týmito roxormi, a ideme potom spraviť revolúciu...“, „...žiadne tajné sprisahanie...“, „...potom ich pochytáme a ubijeme na smrť...“, „...toto nebude žiadne organizovanie protestov...“, „...tu každý bude presne vedieť, kto bude ubitý na smrť, a kto nie, tu sa nebudú robiť žiadne majdany...“, „... takže N. čaká hrozné, hrozný koniec aj tých, ktorí sa podieľajú na tomto zákone na tomto krajne pravocovom fašistickom zákone, ja budem monitorovať všetky mŕtvolky zamrznutých bezdomovcov a presne títo budú bití. Keď chytím N., ja osobne s roxorovou tyčou mu polámem všetky kosti a potom zavoláme jeho rodinu a vyfúkame jeho mozog na tvár jeho rodiny, aby si to potom zotierali...“, „...taktiež týchto hajzlov, toto neurobíme ako trest, toto urobíme za účelom vytvorenia odstrašujúceho precedensu pre ďalšie generácie...“, čím týmto svojim úmyselným konaním sa verejne vyhrážal skupine obyvateľov smrťou, a verejne podnecoval na závažné porušenie verejného poriadku.

Za to bol odsúdený podľa § 359 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), Tr. zákona, § 38 odsek 2, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Svoje rozhodnutie samosudca odôvodnil tým, že súd mal vinu obžalovaného preukázanú jednak z výpovedí svedkov, obžaloby, ale aj zo znaleckého posudku č. X/XXXX znaleckej organizácie Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela Pezinok zo dňa 19.07.2021, zvukovej nahrávky a jej dodatku. Z vykonaného dokazovania bez pochyby podľa názoru prvostupňového súdu vyplývalo, že sa obžalovaný verejne vyhrážal poškodeným smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a to za použitia roxorových tyčí. Obžalovaný sa zamerail najmä na špecifickú skupinu obyvateľstva (jeho odporcov, politických oponentov, resp. na politikov z Národnej rady Slovenskej republiky), pričom jeho konanie nepochybne predstavovalo hrozbu voči skupine obyvateľov, resp. minimálne voči 3 poškodeným a podnecovalo prívržencov obžalovaného k tzv. „roxorovej revolúcii“, ako ju sám nazval obžalovaný. Súd mal za to, že dané vyjadrenia obžalovaného vyplývajúce z obžaloby sú trestné, pričom mal za preukázané, že obžalovaný týmito výrokmi spáchal násilie na skupine obyvateľov, resp. minimálne na poškodených- N., R. a A., s tým, že sa im vyhrážal smrťou alebo minimálne ujmom na zdraví. Súd mal za to, že zo strany obžalovaného došlo aj k podnecovaniu, pričom tento trestný čin hodnotil v porovnaní s prečinom násillia voči skupine obyvateľov za ešte závažnejší aj napriek tomu, že Trestný zákona stanovuje rovnakú trestnú sadzbu za tieto trestné činy (až na 2 roky), pretože sa jedná o väčšiu skupinu osôb než sú 3 poškodení. Obidva spáchané trestné činy obžalovaného sa zbiehajú v jednom konaní obžalovaného. V tejto súvislosti súd uviedol, že skúmal vec aj z pohľadu načrtnutého krajským súdom, keď bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a teda či nešlo zo strany obžalovaného len o akúsi srandu a že či svoje tvrdenia obžalovaný v skutočnosti nemyslel vážne. To, že obžalovaný svoje tvrdenia prezentované v rádiu súd nepovažoval ako srandu, ale myslel ich vážne, a preto mal za preukázané jednak z vypracovaného znaleckého posudku č. 7/2021, kde bolo konštatované, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou v zmysle psychózy, ani nemá znaky demencie a je až fanaticky presvedčený o svojej pravde, že na tomto národe sa zo strany vlády pácha genocída a preto má národ právnú možnosť ich zastaviť aj s použitím násillia. Toto presvedčenie podľa záverov znaleckého dokazovania nemá hĺbku bludu, je otvorený o tom diskutovať, hypotézu o genocíde má podloženú pseudoargumentmi, v pozadí jeho konania je skôr sebaaprezentácia a uspokojenie vlastnej potreby po grandiozite, aj s uvoľnením agresívnych impulzov. Obžalovaný tiež chápe zmysel trestného konania aj keď sa s ním názorovo nestotožňuje, pričom vo svojej doplňujúcej výpovedi zľahčoval svoje vyjadrenia v rádiu a prezentoval sa ako humorista, avšak následne v záverečnej reči pred súdom konštatoval, že je absolútne nevinný a nedošlo k žiadnemu jeho vyhrážaniu sa, pričom nikdy nepodnecoval k zabitíu niekoho iného a nevyhrážal sa skupine obyvateľov. Zároveň však poukázal na Norimberský kódex, že ten je stále platný a že naň bude poukazovať aj v budúcnosti, kým bude v platnosti, pretože čo sa tu deje (na Slovensku), podľa obžalovaného naplňa znaky skutkovej podstaty masovej genocídy a je si istý, že verejní činitelia môžu za to, že obyvateľstvo žije v biede, ktorá potom zapríčiňuje samovraždy a interrupcie, pretože sa ľudia nachádzajú v takej zlej sociálnej a životnej situácii, že jediným riešením je samovražda, čo v obžalovanom evokuje genocídu zo strany zvolených verejných činiteľov na vlastnom obyvateľstve. Obžalovaný si tiež neochvejne stojí za svojimi vyjadreniami a nepocituje nijakú ľútosť nad spáchaním skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu.

Ďalej samosudca konštatuje, že nezistil skutočnosť, ktorá by preukazovala, že obžalovaný „svoje vyhrážky“ aj reálne naplnil alebo že by ich naplnil niekto iný. Toto však nemá vplyv na naplnenie skutkových podstat predmetných trestných činov. Samosudca preto dospel k záveru, že z vyjadrenia obžalovaného mal za to, že aj keď sa vyjadril, že k fyzickému násilliu reálne nepristúpi, podnecoval týmito vyjadreniami ďalšie osoby k násilliu a to bez dôvodu, že sa cíti ako človek, ktorý musí poukazovať na ním tvrdené protiprávne konanie vysoko postavených verejných činiteľov Slovenskej republiky, nakoľko je toho názoru, že Slovenská republika prostredníctvom nich pácha na obyvateľoch SR genocídu.

Vo vzťahu k uloženému trestu samosudca konštatuje, že v prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 36 písm. j/ Tr. zák., t. j. že doposiaľ obžalovaný viedol riadny život, čo mal súd preukázané z odpisu z RT, nakoľko obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol. Rovnako tak samosudca konštatuje, že v prípade obžalovaného existuje jedna priťažujúca okolnosť a to v zmysle ust. § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Pri zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom ukladal obžalovanému trest v rozpätí od 0 do 2 rokov a to trest

úhrnný, nakoľko odsudzoval obžalovaného za dva trestné činy. S poukazom na túto skutočnosť, preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov z dôvodu, že sa jedná doposiaľ o netrestanú osobu. Zároveň bola obžalovanému uložená aj skúšobná doba v trvaní 1 roka, ktorú taktiež samosudca považoval za primeranú, t.j. aby uvedený trest viedol k náprave obžalovaného. Záverom odôvodnenia rozsudku samosudca konštatuje, že vzhľadom na to, že poškodení si v trestnom konaní neuplatnili nárok na náhradu škody, súd nemusel rozhodovať v rámci adhézneho konania o ich nároku na náhradu škody, nakoľko poškodení si počas konania nijakú neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, podal odvolanie samotný obžalovaný, ktoré neskôr doplnil jednak sám prostredníctvom svojich písomných podaní a jednak prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré boli doručené krajskému súdu dňa 20.12.2021, uvádza, že podáva odvolanie vo vzťahu k rozsudku prvostupňového súdu z dôvodu, že sudca ignoroval uznesenie krajského súdu a neskúmal súvislosti, v ktorých boli povedané vety, za ktoré bol obžalovaný s tým, že detailnejšie odôvodnenie bude vypracované jeho advokátom a to z dôvodu, že doposiaľ nebolo tomuto doručené písomné vyhotovenie rozsudku.

V písomných dôvodoch odvolania podaného obhajcom obžalovaného tento uvádza, že podáva odvolanie proti celému rozsudku, t. j. proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Poukazuje pritom na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, v zmysle ktorého bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie a taktiež poukazuje na skutočnosť, že krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd si nekriticky prevzal všetky tvrdenia okresného prokurátora. V tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že zo záverov znaleckého posudku, ktorý spracovala znalecká organizácia - Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela v Pezinku /odbor zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria a odbor psychológia/, vyplynulo, že konanie obžalovaného je skôr sebaaprezentáciou a uspokojenie svojej vlastnej potreby po grandiozite, aj s uvoľnením agresívnych impulzov. Toto podľa jeho názoru dokazuje aj skutočnosť, že záverečnú reč, ktorá bola nahrávaná na hlavnom pojednávaní, bola v plnom rozsahu zverejnená aj na webovej stránke. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne aby obžalovaného sám spod obžaloby oslobodil.

Dňa 16.06.2022 krajský súd obdržal písomné podanie od obžalovaného, ktoré možno považovať za ďalšie zdôvodnenie odvolania, kde obžalovaný sám uvádza citáciu z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, že okresný súd prevzal do rozsudku tvrdenie obžaloby, keď z textu vytrhol časti viet a neskúmal prejav obžalovaného v kontexte celého telefonického hovoru, čím trpí napadnutý rozsudok vadou nepreskúmateľnosti. Obžalovaný zdôrazňuje, že pri opakovanom pojednávaní túto vadu súd nenapravil a vôbec neskúmal časti viet, na základe ktorých bol obžalovaný v kontexte celého rozhovoru. Takéto neskúmanie umožňuje de facto podľa jeho názoru cenzúru pod zámienkou trestného stíhania. Poukazuje pritom i na ďalšie trestné oznámenia na jeho osobu, ktoré boli zamietnuté, napr. KR PZ Trnava OKP zo dňa 27.12.2017. Žiada preto, aby bola celá obžaloba zrušená v celom rozsahu. Nezrušením obžaloby by podľa neho bol založený nebezpečný precedens zneužívania trestných stíhaní za účelom cenzúry, t. j. cenzurovanie jednotlivých viet a výrokov vo verejnej rozprave.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridrižoval dôvodov odvolania a to jednak svojich, ako aj dôvodov, ktoré uviedol samotný obžalovaný vo svojich podaniach a navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Naproti tomu krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného, s poukazom na závery znaleckého dokazovania považuje za nedôvodné a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Napokon samotný obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že to nie je jeho prvá skúsenosť s trestnými oznámeniami, že boli na neho podané viaceré oznámenia, avšak policajti to vždy zamietli. Zdôraznil pritom, že vyšetrovateľ poznal celý záznam, pričom opakovane dospel k záveru, že nedošlo k trestnému činu. Považuje preto za neprípustné, aby bol niekto stíhaný za niečo vytrhnuté z kontextu a preto požiadal súd o zrušenie obvinenia voči jeho osobe a oslobodenie spod obžaloby. Záverom dodal, že v prípade, ak by došlo k jeho odsúdeniu, ľudia by sa mohli báť rozprávať.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, poukázal i na dôkazy, o ktoré opiera svoje skutkové zistenia a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Rovnako tak z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

So skutkovými závermi sa rovnako ako prvostupňový súd i krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom. Rovnako ako prvostupňový súd, aj krajský súd je toho názoru, že výsluchy svedkov, najmä výsluch poškodeného M. M. R., O. O. A. a M. L. P. N., O. A. P., ako i záznam z nahrávky. Najmä tieto dôkazy v plnom rozsahu preukazujú skutok tak, ako je uvedený v odsudzujúcom rozsudku. S poukazom na skutočnosť, že krajský súd sa stotožňuje s týmito závermi prvostupňového súdu, v podrobnostiach preto na ne odkazuje, tak ako sú podrobne rozvedené na str. 9 až 13 rozsudku a to nielen, čo sa týka skutkových okolností, ale i právnych záverov a subsumácie skutkových okolností pod príslušné ust. Trestného zákona, bolo by preto nadbytočné opakovať tie isté skutočnosti, na ktoré poukazuje i prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Naviac krajský súd uvádza, že vo vzťahu k možnosti kvalifikácie konania ako správny delikt, že skutkové okolnosti tak, ako sú popísané, kde sa mal vytvoriť akýsi zoznam ľudí, ktorí budú ubíť na smrť a to nie obyčajným spôsobom, ale prostredníctvom roxorových tyčí, t. j. zbraní a ďalej tiež s poukazom na to, že obžalovaný uviedol, že roxorovou tyčou poláme N. všetky kosti, zavolá na jeho rodinu a vyfúknu jeho mozog na tvár jeho rodiny, aby si ho potom zotierali a pod. , to sú všetko tak závažné skutočnosti, ktoré preukazujú záver o tom, že v danom prípade nejde o správny delikt, ale ide o trestný čin.

Naviac krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že sloboda prejavu je chránená článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Okrem prvého odseku, ktorý garantuje, že „každý má právo na slobodu prejavu“, krajský súd osobitne poukazuje osobitne najmä na druhý odsek, ktorý znie: „výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákona ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzaniu nepokojov, zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabránenie úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci“.

Z uvedených ustanovení a tiež z Ústavy SR, zo Všeobecnej deklarácie ľudských práv z roku 1948, z Medzinárodného paktu občianskych a politických práv z roku 1966 vyplýva, že napriek zakotveniu týchto práv a záruk, je však pochopiteľné a dá sa povedať i ospravedliteľné, že sloboda prejavu nie je a ani nikdy nemôže byť celkom absolútna.

V demokratických štátoch osobitne v súčasnom rozvoji digitalizácie a rozvoja internetu , sa internet stáva verejným priestorom, ktorý dáva rozličným ľuďom a skupinám potenciál na šírenie názorov, myšlienok a informácií. Tým sa stáva otvoreným priestorom nielen pre extrémistické hnutia, propagajúce neznášanlivosť, násilie v najrôznejších podobách, ale tiež pre porušovanie práv druhých, ako je napr. ochrana osobnosti, ochrana rodinného života a pod. V danom konkrétnom prípade s poukazom na závery znaleckého dokazovania krajský súd dospel k záveru, že nešlo len o „srandu“, ale obžalovaný myslel svoje výroky vážne. Krajský súd pritom poukazuje na závery tohto znaleckého dokazovania s tým, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou v zmysle psychózy, ani nemá znaky demencie a je až fanaticky presvedčený o svojej pravde, že na tomto národe sa zo strany vlády pácha genocída a že preto má právo a nárok ich zastaviť , aj s použitím násilia. Znalci rovnako tak konštatujú, že hypotézu o genocíde má podloženú obžalovaný pseudoargumentami, v pozadí jeho konania je skôr sebaaprezentácia a uspokojenie vlastnej potreby po grandiozite, aj s uvoľnením agresívnych impulzov. To sú všetko konkrétne skutočnosti, ktoré preukazujú závery prvostupňového súdu, ako aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu, rovnako ako prvostupňový súd, i krajský súd je toho názoru, že v danom prípade existuje poľahčujúca okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. j/ Tr. zák. , avšak taktiež i jedna priťažujúca okolnosť a to v zmysle ust. § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že obžalovaných spáchal viac trestných činov. Pri úvahách, či podmiennečný trest odňatia slobody môže splniť svoj účel, krajský súd dospel k záveru, že v danom konkrétnom prípade je namieste ukladať trest peňažný. Krajský súd pritom poukazuje na výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom 08.10.2021, kde sám obžalovaný uviedol, že hoci z toho nemal žiadny finančný benefit, celkovo z vlastnej tvory má benefity a ľudia mu posielajú príspevky a pod. , čím si vlastne privyrába k dôchodku. Práve znalecké dokazovanie preukazuje tiež záver o tom, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá sa za akýchkoľvek okolností chce sebaaprezentovať, vystupovať s grandiozitou, samozrejme i s verbálnymi prejavmi agresívnych impulzov.

Na druhej strane však aj prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o vytváraní takýchto zoznamov, o zabezpečovaní roxorových tyčí a ani o stupňujúcich sa prejavoch násilia vo vzťahu k poškodeným. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré krajský súd vzal v úvahu, pričom dospel k záveru, že na obžalovaného je možné vplyvať i uložením peňažného trestu na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, vzhľadom na to, že ide o dôchodcu a že ide o osobu, ktorá je fanaticky presvedčená o svojej pravde, pričom toto presvedčenie nemá hĺbku bludu a je o tom ochotný diskutovať. Podľa názoru krajského súdu takto uložený peňažný trest môže splniť tak úlohu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Navyše krajský súd vzal v úvahu i časový odstup od spáchania skutku a tiež skutočnosť, že v danom konkrétnom prípade ide už o dlhé obdobie od spáchania skutku po konečné právoplatné meritórne rozhodnutie.

Zo zhora uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.